

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3068/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.631.154/2024/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük útján (Prokopovits Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Prokopovits László) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérték a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.631.154/2024/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó bírósági döntés meghozatala során megállapított tények, valamint az alkotmányjogi panaszban az indítványozók által előadottak alapján az ügy megítélése, az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns tényállás az alábbiak szerint foglalható össze:
- [3] Az alkotmányjogi panasz benyújtását közvetlenül megelőző bírósági eljárásokban az I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű felperesként eljáró indítványozók osztatlan közös tulajdonában áll az alperesi öt lakásos társasházban az egyik lakás és a közös tulajdonból hozzátartozó 317/1000 eszmei tulajdoni hányad.
- [4] Az alperesi társasház 2022 augusztusában összehívott és megtartott közgyűlésén készült jegyzőkönyv tanúsága szerint az alábbi kérdésekben született döntés: 1) megválasztották a társasház közös képviselői teendőnek ellátására az előterjesztésben szereplő kft.-t; 2) a megválasztott képviselőt felhatalmazták a társasház bankszámlája feletti rendelkezési jog önálló gyakorlására; 3) elfogadták a társasház előzetesen beterjesztett Szervezeti és Működési Szabályzatát és Házirendjét; 4) megemelték a következő hónaptól fizetendő közös költség mértékét; 5) számvizsgálót választottak; 6) a társasház – mint az indítványozók által

kezdeményezett bírósági eljárásban pervesztes fél – által az indítványozók javára fizetendő perköltséget rendkívüli közös költségként állapították meg, és akként rendelkeztek a határozatban, hogy ez az összeg a tulajdonostársak mindegyikét a tulajdoni hányaduk arányában terheli; 7) a tető felújításával kapcsolatos költségeket is rendkívüli közös költségként állapították meg, szintén a tulajdoni hányadok szerinti arányos teherrel.

- [5] Az indítványozók kereseti kérelmükben kérték annak megállapítását a Budapesti II. és III. kerületi Bíróságtól, hogy a fentiek szerint elfogadott közgyűlési döntések mindegyike, azaz az ezeket tartalmazó 8/2022. (VIII. 15.) számú közgyűlési határozat egésze érvénytelen, mivel azok tartalma a kisebbség jogos érdekeinek lényeges sérelmével jár és jogszabályba is ütközik. Az első fokon eljáró bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy az indítványozók által megtámadott összes közgyűlési döntés – szám szerint hét – közül három, azaz a fenti 3) pont, a 4) pont és a 7) pont szerinti döntések érvénytelenek. A másik négy közgyűlési döntés tartalmának vizsgálatát követően a bíróság megállapította, hogy azok nem ütköznek sem jogszabályba, valamint a kisebbség jogos érdekeit sem sértik lényegesen. A bíróság az ítéleti indokolás végén részletesen bemutatott és levezetett számítások alapján – a pervesztesség-pernyertesség arányára és a bíróság által figyelembe vehetőnek ítélt, általa csökkentett mértékűre leszállított ügyvédi munkadíjra tekintettel – az alperes társasház kötelezte egyetemlegesen az indítványozók részére perköltség fizetésére. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának végén a felperes indítványozók pernyertességét 42%-os, míg pervesztességét 58%-os mértékben határozta meg.
- [6] Az elsőfokú ítélettel szemben mind az indítványozók, mind az alperes társasház fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez. A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, megállapítva, hogy az indítványozók fellebbezése túlnyomórészt, míg az alperesi fellebbezés pedig teljes mértékben alaptalan. Az indítványozók által támadott ítélet az alkotmányjogi panaszukban kifogásolt két – az 1. és a 6. számú, bíróságok által jóváhagyott – döntés tekintetében (közgyűlési határozat érvényesnek minősítése a közös képviselő megválasztásáról és a társasház terhelő perköltség rendkívüli perköltségként kezelésének jóváhagyása és tulajdoni hányaddal arányos megfizettetése) az alábbi indokolást tartalmazza.
- [7] A bíróság megítélése szerint a közös képviselő választásáról szóló 1. sorszámú határozat nem jelenti a kisebbség jogos érdekeinek a lényeges sérelmét, mert jelen esetben – a korábbi döntésektől eltérően – nem az egyik tulajdonostársat, hanem külső, harmadik személyt választott a közgyűlés. Az indítványozók ebben a körben egyebekben nem támasztották alá azt az állításukat sem, hogy megítélésük szerint a közös képviselő nem lesz alkalmas feladatai ellátására, a társasház egészének a képviseletére.

- [8] A társasházat terhelő perköltségről hozott, az indítványozók által szintén kifogásolt másik, 6. sorszámú közgyűlési döntés vonatkozásában is osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját és annak indokolását. A Törvényszék rámutatott arra, hogy a társasház a vonatkozó törvény értelmében önálló jogképességgel rendelkezik, jogalanyisége azonban korlátozott, csak az épület fenntartásával és a közös tulajdonnal kapcsolatos ügyek intézésére terjed ki. Azokban a perekben – emelte ki a bíróság – amelyekre ez a korlátozott jogalanyiség kiterjed önállóan, saját személyében jár el, és amennyiben pervesztes lesz, úgy az eljárási szabályok alapján saját személyében kötelezett a perköltség viselésére. „A társasháznak az összes tulajdonos, így az adott perben pernyertes tulajdonostárs is tagja. Ebből ered az a joghelyzet, hogy a perben egyébként pernyertes tulajdonostárs is kénytelen viselni a társasházzal, mint önálló jogképességgel rendelkező jogalannal szemben egyébként részére megítélt perköltség tulajdoni hányad arányos részét.” – állapította meg a bíróság. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság szóban forgó döntése a másodfokú ítélet szerint nem sérti sem a Pp., sem a Ptk., sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt – indítványozók által hivatkozott – rendelkezéseket.
- [9] Végezetül a Törvényszék az ítélet indokolásában részletesen alátámasztotta, hogy miért tartotta törvényesnek és helyénvalónak az elsőfokú bíróságnak a perköltség mértékére és viselésének arányára vonatkozó döntését is. Ebben kitért arra, hogy megítélése szerint helyes és megalapozott volt az ítéletben meghatározott pervesztesség-pernyertesség arány megállapítása, és osztotta a másodfokú bíróság az indítványozók által felszámított ügyvédi munkadíj elsőfokú bíróság által indokoltnak tartott mérséklését is a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkával – a bíróság álláspontja szerint – arányban álló mértékűre. Ezt követően pedig a másodfokú bíróság részletes érvekkel és számításokkal alátámasztottan vezette le, hogy miért az ítéletében meghatározott mértékű másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperes társasházat az indítványozók javára.
- [10] 1.2. Az indítványozók ezt követően nyújtották be alkotmányjogi panaszukat az Alkotmánybírósághoz. Álláspontjuk szerint az alkotmányjogi panasszal támadott törvényszéki ítélet sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, az V. cikket, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [11] Az indítványozók álláspontja szerint a jogerős ítélet megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való joguk egyik részjogosítványát képező bírósághoz fordulás jogát, mivel az erre irányuló keresetük ellenére, azt elutasítva nem minősítette a 8/2022. (VIII. 15.) számú közgyűlési határozat egészét érvénytelennek, ennek eredményeként pedig az indítványozók „pernyertességük” ellenére kénytelenek viselni a többségi tulajdonostársak felróható magatartásra visszavezethető okból megindított perben a pervesztes alperesek perköltségének tulajdoni hányadukra eső

részét. Ezáltal esetükben nem érvényesülhetett a perköltségviselés tekintetében a 3120/2017. (V. 30.) AB határozatban kifejtett ún. kiegyenlítési elv, amelynek értelmében a pernyertes felet olyan helyzetbe kell hozni a perköltség mértékének a megállapítása és perköltség viseléséről szóló döntés meghozatala során, mintha részéről a perindításra sor sem került volna. Nézetük szerint pedig ennek az elvnek az érvényesülése egyúttal a bírósághoz való fordulás jogának egyik gyakorlati garanciáját is jelenti, ami esetükben sérült. Ezzel szemben a másodfokú bíróság szerintük – egyetértésben az első fokon eljáró bírósággal – arra a téves és helytelen jogi álláspontra helyezkedett a perköltség viselése kérdésében, hogy miután az indítványozók is az alperesi társasház részét képezik, „pernyertességük esetén” is kénytelenek viselni a „pervesztes társasház” terhét jelentő perköltséget. Az indítványozók határozott jogi álláspontja szerint azonban ők nem kötelezhetők perköltség viselésére, hiszen „nem lehetnek egyszerre pernyertesek és pervesztesek is.”

- [12] Az indítványozók nézete szerint az első- és másodfokon eljáró bíróságok a jogszabályok és a vonatkozó kúriai gyakorlattal ellentétes jogértelmezésük és jogalkalmazásuk eredményeként törvénysértő módon csökkentették az ő oldalukon felmerült ügyvédi munkadíj mértékét, hiszen nem vették figyelembe ennek felülvizsgálatakor, hogy jogi képviselőjük hány tárgyaláson vett részt, a tárgyalásoknak milyen hosszú volt az időtartama, hogy ezeken a jogi képviselő „kivételesen mindig pontosan és felkészülten jelent meg és vett részt”, és nem vették figyelembe a bíróságok az ügy „bonyolultságát, az előterjesztett beadványok összetett voltát és számát” sem. Indítványozók oldalán – folytatták érvelésüket az indítványozók – nem kerültek előterjesztésre hatálytalan periratok sem, mivel a jogi képviselő a jogi képviseletet „a polgári eljárási jognak megfelelően” látta el. Helytelenül értékelték a jogi képviselő munkáját a bíróságok akkor is, amikor a nyilatkozatokban, beadványokban tetten érhető nyilvánvaló ismétléseket indokolatlannak, a beadványok terjedelmét feleslegesen növelőnek minősítették. Az indítványozók álláspontja szerint ezzel – a perköltség mérséklése körében – a bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségüket, mert a vonatkozó ítéleti indokolásból számukra nem derül ki egyértelműen és pontosan, hogy milyen szempontok alapján csökkentették a figyelembe vehető ügyvédi munkadíj mértékét. Ugyanígy sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat az is, hogy „a bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányának számítása során nem vette figyelembe az egyes kereseti kérelmek súlyát, és ilyen módon nem súlyozta megfelelően azon kereseti kérelmeket, amelyekben az indítványozók pernyertesek lettek.”
- [13] Az indítványozók álláspontja szerint a másodfokú bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogukat azzal sértette meg, hogy túlterjeszkedett az ügy tárgyán és a fellebbezésben foglaltakon annak kimondásával,

hogy „[...] a perben egyébként pernyertes tulajdonostárs is kénytelen viselni a társasházzal, mint önálló jogképességgel rendelkező jogalannyal szemben egyébként részére megítélt perköltség tulajdoni hányad arányos részét.” Az indítványozók véleménye szerint ebben a kérdésben a másodfokú bíróságnak nem is kellett volna döntenie, ezzel szemben a peres eljárásban elsőként foglalt állást az indítványozók jogi helyzetéről a költségviselés kérdését tekintve egy olyan kétfokú eljárásban, ahol ezzel a megállapítással szemben már nem lehet további rendes jogorvoslattal élni.

- [14] Az indítványozók álláspontja szerint a bíróságok helytelen jogértelmezésük és jogalkalmazásuk eredményeként zárták ki rájuk nézve a legfeljebb hatlakásos társasházra vonatkozó kivétel alkalmazását, ami lehetővé teszi a közös képviselő nélküli működést. Ezzel korlátozták a tulajdonhoz való joguk gyakorlását a tulajdonosokra „többletkötelezettség és ezzel járó fizetési kötelezettség kirovása által.” Rájuk nézve ugyanígy a tulajdonhoz való joguk sérelmét eredményezi továbbá a bíróságnak a perköltség viselésére vonatkozó, részükre fizetési kötelezettséget megállapító rendelkezése is, mert megalapozatlanul vonja el felperesek anyagi forrásait. Mivel alapjogot csak törvényben lehet korlátozni, a sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakkal is. Megítélésük szerint a „másodfokú ítélettel jogerősen érvényesnek kimondott 8/2022. (VIII. 15.) számú határozat, a kereset jogerős elutasítása és a fellebbezés alaptalannak tekintése” elzárta az indítványozókat attól, hogy „tulajdonuk – anyagi forásaik, anyagi helyzetük – védelmet kapjon, ami sérti az Alaptörvény V. cikkében foglaltakat.
- [15] Az indítványozók alkotmányjogi panaszuk kiegészítéseként előadták, hogy a másodfokú jogerős ítélet általuk sérelmesnek ítélt megállapításának alkalmazásával a rájuk, mint egy újabb perben pernyertes felperesekre terheli tulajdoni hányaduk arányában a részükre megítélt és a pervesztes társasházat terhelő perköltség összegét. Az indítványozók ennek a közgyűlési határozatnak is kezdeményezték az érvénytelenné nyilvánítását. A vonatkozó eljárás folyamatban van.
- [16] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [17] 2.1. Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésben meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtották be alkotmányjogi panaszukat. A további rendes jogorvoslattal már nem támadható törvényszéki ítélet az eljárást befejező, érdemi döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható. Az indítványozók érintettsége – mint a támadott ítélettel lezárt bírósági eljárás felpereseinek – fennáll.
- [18] 2.2. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította azt is, hogy az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében

felsorolt követelményeknek csak részben tesz eleget a 2.4. pontban írtak szerint. A panaszbeadvány tartalmazza *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására továbbá azt is, amely a panaszosok indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. §]; *b)* az eljárás kezdeményezésének indokait (a bíróságok eljárása és döntései alapvető jogai sérelmét okozták); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntéseket; *d)* az Alaptörvény indítványozók által megsérteni vélt rendelkezéseit; *e)* a XIII. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében a bíróságok eljárását és döntéseit kifogásoló indítványelemek tekintetében indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés az indítványozó álláspontja szerint miért ellentétes az Alaptörvény általa megjelölt rendelkezéseivel; *f)* kifejezett kérelmet arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az általa támadott bírói döntés alaptörvényellenességét és semmisítse azt meg.

[19] 2.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panaszt csak az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított joga sérelmének valószínűsítésére lehet alapozni. Az indítványozók ugyanakkor az Alaptörvény bírói döntés által megsérteni állított rendelkezéseként az I. cikk (3) bekezdését is megjelölték. A szóban forgó alaptörvényi rendelkezés azonban nem az indítványozók valamely konkrét alapjogáról, hanem az állam alapjogvédelmi feladatairól rendelkezik. Ennek keretében a jogalkotó és jogalkalmazó szervek számára fogalmaz meg alkotmányos elvárásokat és kritériumokat, amelyekre hatásköreik gyakorlása során tekintettel kell lenniük, illetve az Alaptörvényben foglalt alapjogok alkotmányjogi panaszban állított sérelme kapcsán indult alkotmányossági vizsgálat kereteit jelöli ki, ezért alkotmányjogi panasz az Alaptörvény ezen rendelkezésének sérelmére alapozottan – tekintettel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában írt feltétel fennállásának hiányára – nem terjeszthető elő {3292/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]; 3367/2022. (V). 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.

[20] 2.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha egyértelmű indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvénynek az indítványban megjelölt rendelkezéseivel.

[21] Az Alkotmánybíróság a panaszbeadvány fenti elvárásnak való megfelelése körében elvégzett vizsgálata alapján megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogilag értékelhető érveléssel nem fejtették ki, hogy véleményük szerint pontosan mi és mennyiben okozza az Alaptörvény V. cikkének az általuk állított sérelmét. Az Alkotmánybíróság ebben a körben rámutat arra, hogy a panaszosok által megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezések sérelmének pusztá állítása önmagában nem alapozza meg az érdemi alkotmányossági vizsgálat lehetőségét, ehhez az is szükséges, hogy a panaszosok bemutassák a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi

rendelkezés közti ellentétet, rámutassanak az állított sérelem és a bírói döntés közti közvetlen kapcsolatra, összefüggésre, azaz a támadott döntés által okozott alapjogi sérelemre. Az indítványozók azonban az Alaptörvény V. cikkének vélt sérelmének állításakor nem vették figyelembe annak az Alkotmánybíróság által kimunkált és követett alkotmányos tartalmát sem, így nem ehhez viszonyítják és nem ezzel a mércével vetik össze az ügyükben meghozott és általuk sérelmezett egyedi bírói döntést.

- [22] Az Alkotmánybíróság fentiek alapján megállapította, hogy alkotmányossági összefüggéseket bemutató, az érdemi vizsgálatot megalapozó indokolást az Alaptörvény V. cikke tekintetében az indítvány nem tartalmaz, így – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően – alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az ezen indítványelem megalapozásaként előadott érvek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, és nem alkalmasak az érdemi elbírálásra {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; 3161/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [23] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Ezen, vagylagos törvényi feltételek meglétéről azok vizsgálatát követően az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében dönt.
- [24] 3.1. Az Alkotmánybíróság az első törvényi feltétellel kapcsolatosan – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése a panaszbeadványban – emlékeztet arra, hogy a testületnek részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tartalmát illetően is. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint jelen ügy, illetve az alkotmányjogi panaszban előadott indítványozói érvelés nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltta tenné.
- [25] 3.2. Az Alkotmánybíróság a másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség fennállásának alátámasztására vonatkozó – törvényi elvárással kapcsolatosan jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírói szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB

végzés, Indokolás [13]]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben kinyilvánított és elismert követelményrendszer érvényesülését garantálja.

- [26] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjoguk sérelmeként hivatkoztak arra is, hogy a bíróságoknak a perköltség viselésére vonatkozó, – az indítványozók meglátása szerint – téves jogértelmezésen és jogalkalmazáson alapuló döntése a bírósághoz forduláshoz való joguk sérelmét okozta, ugyanilyen jogértelmezési és jogalkalmazási tévedés eredményeként törvénysértő módon csökkentették a bíróságok az ő oldalukon felmerült ügyvédi munkadíj mértékét, és megfelelő indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget.
- [27] Az indítványozók sérelmük megalapozásaként előadott fenti indokaival összefüggésben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek helyességét és megalapozottságát, és azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése és jogalkalmazása helyesen illeszkedik-e a szakjogi dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]; 3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}. Az Alkotmánybíróság egy másik döntésében kifejtette azt is, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti” {3381/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [42]}. A testület ugyanakkor nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, továbbá a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságához vezessen. Mindazonáltal még az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás sem alapozza meg önmagában az alkotmányellenességet, tehát a pusztán a jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság nem vizsgálja. {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekinti azt a korábbi megállapítását is, miszerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztessége eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el [...]. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban előadott érvek, kifogások és állított sérelmek alapján megállapította, hogy azok túlnyomórészt olyan, a szakjogi

szabályozás alkalmazására, értelmezésére és megítélésére vonatkozó, ilyenként az első- és másodfokon eljáró bíróságok jogértelmezési és jogalkalmazási kompetenciájába tartozó döntéseket kritizáló törvényességi szempontú kifogások, amelyek alapján a támadott döntések felülbírálatára az Alkotmánybíróság a fentiek szerint nem rendelkezik hatáskörrel. Ezen túlmutatóan az Alkotmánybíróság megjegyzi még azt is, hogy a bírósághoz fordulás jogának az indítványozók által állított sérelmét maga – az ügyekben ténylegesen, és általuk sem vitatottan lefolytatott – kétfokú eljárás ténye cáfolja: keresetüket a bíróság befogadta, a szabályszerűen lefolytatott peres eljárás érdemi elbírálást tartalmazó ítélettel zárult. Ezt követően az indítványozók fellebbezését a másodfokú eljárás során szintén érdemben vizsgálta meg és bírálta el a fellebbviteli fórum, helyenként kiegészítve és részletesebb indokokkal alátámasztva az elsőfokú ítéletet. Az indítványozók tehát valamennyi kereseti kérelmükre érdemi választ kaptak az eljárás eredményeként, azaz az Alkotmánybíróság megítélése szerint valamennyi olyan kritérium teljesült az ügyekben lefolytatott eljárás során, amelyeket a bírósághoz való fordulás alapvető jogának alkotmányos elvárása megkíván.

- [29] Ami az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joguk állított sérelmével kapcsolatosan előadott érveit illeti, ezekkel összefüggésben a testület mindenekelőtt rámutat arra, hogy az indítványozók a rendelkezésre álló iratokkal és a bírói döntések tartalmával szemben, azokkal ellentétesen állítják be önmagukat az ügyekben lefolytatott eljárásban pernyertes félként. A kereseti kérelmük elbírálásának eredményeként valójában a részben pernyertes, illetve részben pervesztes pozícióba kerültek, hiszen az általuk vitatott közgyűlési határozat teljes egészének, azaz mind a hét pontjának érvénytelenné nyilvánítására irányuló kereseti kérelmüket mindkét bíróság egybehangzóan elutasította, és három pontot nyilvánítottak érvénytelennek, azaz részlegesen adtak helyt a kereseti kérelemnek. A perköltségviselés tekintetében pedig már az elsőfokú ítélet a társasház mint alperes egyetemleges fizetési kötelezettségéről rendelkezett, az indítványozók pedig nem vitásan a perbeli társasház részét képező tulajdoni hányadokkal bírnak. Ez utóbbi – külön bizonyítást nem igénylő, köztudomású – tényt rögzítette, és az ebből eredő fizetési kötelezettséget fejtette ki a másodfokú bíróság ítélete az indítványozók által kritizált részében, és ezt az érvelést értékelték az indítványozók a kereseti kérelmükön túlterjeszkedő olyan megállapításnak, amelyet véleményük szerint elsőként a perben a másodfokon eljáró bíróság mondott ki, ellehetetlenítve ezzel nézetük szerint a jogorvoslathoz való jogukat.
- [30] Ugyanígy nem tudta érdemben vizsgálni az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjoguk sérelmére vonatkozó érvelését sem. Az indítványozók állítása szerint a törvényellenes bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás számukra jogellenes többlet-terhet okozott a hatlakásos társasházakra vonatkozó törvényi rendelkezés alkalmazásával, illetve a

perköltség mértékének az ítéletekben foglalt mértékének és a perköltség viselésének a meghatározásával. Ennek, az indítványozók tulajdonhoz való jogát állításuk szerint indokolatlanul korlátozó bírósági jogértelmezésnek és jogalkalmazásnak a vizsgálata és értékelése azonban az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan, kizárólag szakjogi, törvényességi kérdések megítélésére irányul, amelyek nem alapozzák meg a felvetés alkotmányossági szempontú vizsgálatát.

- [31] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben eljáró bíróságok döntései és az alkotmányjogi panaszban állított alapjogi sérelmek alátámasztásaként előadott érvek vizsgálata eredményeként arra az álláspontra jutott, hogy az indítvány valójában és tartalmát tekintve nem irányul egyébre, mint a rendes bíróságok ténymegállapításainak, bizonyíték-értékelésének, jogértelmezésének és jogalkalmazásának az Alkotmánybíróság által történő felülvizsgálatára és megváltoztatására. A testület azonban a fentiekben kifejtettek szerint ettől következetesen tartózkodik, hiszen a szóban-forgó kompetenciák az ügyben eljáró mindenkori fellebbviteli fórumok jogalkalmazói hatáskörébe tartozó kérdések, amelyeket az Alkotmánybíróság erre vonatkozó hatásköre hiányában nem vonhat magához. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-és jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól.
- [32] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban kifogásolták még az általuk támadott ítéletnek a perköltségre és az ügyvédi munkadíj csökkentésére vonatkozó részeinek megalapozottságát, megfelelő indokolással való alátámasztását is, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a bíróságok indokolási kötelezettségére vonatkozó részjogosítványát.
- [33] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben, a panaszban támadott bírói döntések ismeretében megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok döntéseikben egybehangzóan és kimerítően, a kellő mélységben mutatták be azokat a tényeket, szempontokat és jogszabályi rendelkezéseket, amelyek értékelése, figyelembevétele és alkalmazása alapján hozták meg határozataikat, ideértve a perköltség mértékére, a pernyertesség-pervesztesség arányára és a perköltség viselésére vonatkozó döntéseiket is. Az indítványozók által érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj összegének csökkentésére vonatkozó, megindokolt elsőfokú döntést pedig a másodfokú bíróság érdemben megerősítette, további érvekkel egészítette ki, részletes, világos és érthető, nyomon követhető, további indokokkal támasztotta alá. Az Alkotmánybíróság a fent írtakkal összefüggésben emlékeztet az arra vonatkozó gyakorlatára is, amely szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványzó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.

- [34] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megítélése szerint a támadott ítéletek kapcsán nem volt felismerhető, illetve a panaszban előadottak alapján beazonosítható olyan – esetlegesen az alkotmányosság szintjét elérő – jogértelmezési, jogalkalmazási hiba vagy hiányosság, amely az Alkotmánybíróság beavatkozását, így a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenessége megállapításának és megsemmisítésének a szükségességét megalapozottan felvethette volna.
- [35] Az Alkotmánybíróság fenti megállapításai mellett rámutat még arra is, hogy önmagában az, hogy az indítványozók a számukra nem teljesen kielégítő tartalmú, de kereseti kérelmük valamennyi elemére, felvetésére választ adó, a bizonyítékok mérlegelésén és értékelésén alapuló következtetések alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával hozott, részletesen és kimerítően megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek és hiányosnak, tartalmát a számukra hátrányos következményeket okozó részeit tekintve sérelmesnek, a saját álláspontjukkal ellentétesnek tartanak és vitatnak, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására sem.
- [36] Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az indítvány nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti alternatív feltételek egyikét sem, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és az ezt követő érdemi vizsgálatára nincs lehetősége.
- [37] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre sem, az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró